

Kutsal Olmak / GİRİŞ

Konu kutsallık olunca dünyanın eğilimi, dışsal şeylere odaklanarak yaşanan dindarlık olur. (İbraniler 13:9, Koloseliler 2:16-23) Böyle bir dindarlık genelde dünyanın gözünde kutsallıkla karıştırılabilir.

Ve bazen de böyle dışsal uygulamalara dayalı dindarlık, kişilerin kendilerinde "kutsallık" olduğunu aldatisına inanmalarına sebep olabilir. Luka 18:11-12 ayetlerindeki Ferisi böyle bir örnektir. Bu kişi "... bunları yapıyorum, demek ki, günahsızım, kutsalım, Tanrı'nın önünde durmaya hakkım var, iyiliklere layığım" şeklindeki bir düşünce ile adeta kendini aklamış ve böyle yapmakla kendi standartlarını Tanrı'nın standartlarına çıkarmış oldu Bu yüzden Mesih bu kişinin tapınaktan aklanmadan çıktığını gösterir (Luka 18:14 krş. Matta 23:13-39):

Matta 5:20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilgilerleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!

Bu durumda "*Hristiyanım*" ya da "*vaftiz oldum*" şeklindeki bir düşünceye güvenerek kurtulacağına inanmak yeterli değildir; öyleyse kiliseye karşı cömert olmak da, kendince dürüst olmak da, dinin oruç, dua, Şabat gibi pratiklerine katılmak da kurtuluş için yetmez; bu durumda bütün bunlar kutsallık için de yetmez. Çünkü ayet açıkça "***Doğruluğunuz din bilgilerinizle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne giremezsiniz***" demektedir.

Yani kişinin Tanrı'yı tanıdığını zannetmesi kurtuluş için yeterli değilse, kutsallık için de yeterli değildir. Meseldaki Ferisi "***Kutsal Yazılar'ı biliyorum, demek ki, günahkar değilim***" düşüncesine dayanmıştı. Ama Tanrı ile kişisel bir ilişkisi yoktu. Bu yüzden Ferisi Tanrı'nın yüreğinden uzaktı ve bir günahkara merhametli olmayı istemedi; bağışlayan Tanrı gibi bağışlayıcı olmak istemedi. Öyleyse "*Hristiyanım*" demekle Hristiyan olunmadığı gibi, vaftiz olmakla da kurtulmuş olmak ya da kutsal olmak söz konusu

olmayabilir. Bir Hristiyan ilahiyat okulunu bitirmiş bile olabilirsiniz; ama yaşamında Mesih görülmeyenler Ferisi örneğinde olduğu gibi Tanrı'dan elleri boş şekilde geri çevrilecektir:

Titus 1:16 Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

Açıkçası bir şeyi akılda 'bilmek' ile 'Tanrı'ya dönmek' farklı şeylerdir. Mesih kendilerince dindar olan kimselere bir keresinde "Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz" demişti (Yuhanna 8:44).

II.Timoteyus 1:9-10 **Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı**. Bu lütf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişiyile açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışığa çıkarmıştır.

O halde Kutsal Kitap'a göre Hristiyan olmak, kurtulmuş olmak, kutsal olmak için ihtiyacımız nedir?

I.Petrus 1:2 İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Açıkçası Kutsal Üçlübir Tanrı ile diri bir ilişki içinde olmadıkça kutsal olamayız; çünkü Kutsal Ruh'tan yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremeyiz (Yuhanna 3:3, 5-8).

Bir başka Ferisi örneğine bakalım –Pavlus. Bu kişi "eğer Tanrısallıkta insani özelliklere ve dışsal şeylere güvenilir olarak bakılsaydı, ben daha çok güvenebilirdim" demiştir (Filipililer 3:3-4):

Filipililer 3:5 Sekiz günlükken sünnet oldum.¹ İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbrani'yim. Kutsal Yasa'ya bağlılık dersiniz, Ferisi'ydim.
6 Gayret dersiniz, kiliseye zulmeden biri'ydim. **Yasa'ya dayanan doğruluk dersiniz, kusursuzdum.**

Dışsal doğruluk, dışsal dindarlık, kusursuzluk için boş gayret, *kiliseye zulmeden biri* olmayı durduramamıştır (Elçilerin İşleri 7:57-60; 8:3; 9:1-2). Tanrı'nın lütfuna dayanmayan bir doğrulukla Tanrı'ya kulluk edilemez. Tanrı'nın Kutsal Ruh'u ile yeniden doğmadıkça günahattan kaçınılamaz.

Böylece Pavlus'un samimi imana kavuşması ile (Elçilerin İşleri 9:1-19) nasıl değiştiğine dikkat edin:

Elçilerin İşleri 26:9 "Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim.
10 Ve Yeruşalim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyunu onların aleyhinde kullandım.
11 Bütün havraları dolaşp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için buldukları yabancı kentlere bile giderdim.
I.Korintliler 15:9 Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim.

Önceleri Ferisi doğruluğu adına kusursuz olma gayreti ile yaptığı şeyi, samimi imana kavuştuktan sonra tövbekar bir ruhla yanlış yol

---

¹ "sünnet oldum" ifadesi Tanrı ile ilişkileri olmaksızın yaşayıp da boş bir güvenle "vaftiz oldum" düşüncesine sarılanlara bir cevap niteliğindedir (bkz. Filipililer 3:3)

olarak görüyor. Yani Pavlus önceden gittiği yolun tam tersine gidiyor; eski yaşamın kazançlarına bakınca bunları Mesih'te zarar ve süprüntü sayıyor; eski yaşamı bilgisiz ve imansız sayıyor (Filipililer 3:7-9). İşte, tövbe de böyle bir dönüşümdür:

I.Timoteyus 1:13 Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım.

Böylece Kutsal Olmak konusuna bakarken, samimi iman (*diri Tanrı ile ilişki*), Kutsal Ruh'ta yeniden doğuş, tövbe, lütfı dayanan yaşam konularını bir arada düşünmeliyiz. Çünkü Pavlus önceki yaşamını (*Mesih'ten önceki yaşamını*) açığa Tanrı'ya düşmanlık olarak nitelendiriyor (*küfreden, zalim ve küstah*). Tanrı'ya düşmanken Tanrı'nın birini tövbeye ve imana çağırması çok lütüfkarcadır. Çünkü düşman biri bu iyiliği hak etmiyor.

Yani Tanrı insana baktığında insanda iyi bir şey görmüyor. Tanrı insana baktığında insanda kurtuluşa layık bir yön görmüyor. Öyleyse kutsallar Tanrı ile aynı fikirde olan kimselerdir:

I.Timoteyus 1:15 Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi" sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. **Günahkârların en kötüsü benim.**

Diğer yandan "*kutsal olmak*" için bedene eziyet çektirmek de pek çok kimse için gizemli ve çekici bir uygulamadır (I.Krallar 18:28 krş. Levililer 19:28, Tesniye 14:1):

Mika 6:7 Binlerce koç sunsam, Zeytinyağından on binlerce dere akıtsam, RAB hoşnut kalır mı? Suçuma karşılık ilk öğlumu, İşlediğim günah için bedenimin ürününü versem olur mu?

Ancak insanın bedenine zarar veren ve hayatını riske atan uygulamalar Tanrı'nın isteği değil, Őeytanın isteğidir (Markos 5:5; 9:22).

Bazen de insanlar kutsal olmak için insanlardan, toplum yaŐamından uzaklaŐır, dünyasal sorumluluklardan kendilerini ekerler. Böyle yollarla kutsal olmaya inanmakla gnahtan korunmak mümkün değildir.

Mesih'in bıraktığı örneğinde olduğu üzere samimi kutsallık hayatın içinde mücadele etmekle ilgilidir. Samimi kutsallık insanın olduğu her yerde, gnahkarların arasında doğru bir Şekilde yaŐamakla ilişkilidir. Bu durumda **“doğruluğumuz Mesih olmadıkça”** Ferisi'lerin yaptığı işleri ve gayreti geçemeyeceğimiz açıktır; yani **Mesih bizim doğruluğumuz olmadıkça”** yeniden dođmuŐ olmayacağımız, kurtulmuş olmayacağımız, kutsal olmayacağımız açıktır.

Tuz ve ışık olma görevimiz (Matta 5:13-14) aynı zamanda bu dünyanın *günahta ve karanlıkta* olduğuna dikkat çekmektedir. Böylece kutsallık lütfuna dayanarak Tanrı'nın Sözleri'ne dışsal bir Şekilde değil, Tanrı'nın yüreğinden (gerçekte) bakabiliriz (Mezmur 119:128). Bu Şekilde kötülükten tiksiniپ doğruluğu sevmemiz söz konusu olur:

Amos 5:15 Kötülükten nefret edin, İyiliği sevin, mahkemede adaleti koruyun...

Romalılar 12:9 Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe bağlanın.

Böylece kutsallık lütfu gittikçe artan bir Şekilde kutsallığı zlememiz, iyi ya da kötü tüm zamanlarda Mesih'in düşüncesine dayanan bir hareketle yürümenin adanmışlıkla devam etmesi için bizde çalıŐır. Böyle bir samimi kutsallık, gkselliği özleyen bir yürekle ayıp ve utanlardan kendini korumayı amaçlarlar. Diğer

yandan böyle bir kutsallık, her karanlık ve günahın olduğu yerde dünyanın lekelemesinden kendini korumakla kalmaz; ışık ve tuz olma gayreti ile kim olduğunu, kime ait olduğunu açıkça belli eden bir yaşamla Müjde'yi hem yaşadığı topluma getirmiş hem de topluluk ortasında Mesih'i açıkça savunmuş olur (Markos 8:38, krş. Yuhanna 9:22).

Matta 6:24 "Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz."

Öyleyse "*kötülükten nefret edip doğruluğu sevmek*" yönündeki emir kime kulluk ettiğimizi belli etmek şeklinde yaşanarak anlamına ulaşacaktır (Matta 4:10, I.Korintliler 12:3 krş. Matta 6:24, Romalılar 6:16):

Romalılar 6:17 Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.

18 Günahıtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.

19 Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun.

20 Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz.

21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür.

22 Ama şimdi günahıtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.

Böylece Tanrı'daki yaşamda kalmak, bu yaşamdaki bütün günler boyunca Mesihsel bir duruş sergileyerek devam etmek, Tanrı'nın

dostluğunu kazanmakla (İşaya 41:8, Yakup 2:23); Tanrı'nın ev halkına dahil olmakla (Matta 12:50) ilişkilidir.

Tanrı'nın Sözlüğü'ne uymak ve uymaktan zevk almak kutsallık lüfunun bizde işlemesiyle mümkündür. Düşüncelerimiz, sözlerimiz, eylemlerimiz, alışkanlıklarımız olumlu ve yapıcı anlamda ancak bu böyle bir yolda değişir. Ve bizler Tanrı'nın emir ve yasalarına kötülük ve günahattan tiksinen bir yürekle baktıkça ve öyle yaşadıkça, Mesih'in düşüncesine dayanan bir şekilde yürümenin adanmışlıkla devam etmesi söz konusudur. Buyruklarda kalmak böyle bir şeydir:

Yuhanna 14:21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte **beni seven odur**. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.

Buyruklarda kalma pratiğinde güçlenmemiz Tanrı'daki dostluğumuzdandır; Tanrı'nın halkı içine getirilmiş olmamızdandır:

Matta 12:50 "Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

Luka 12:4 Siz **dostlarıma** söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın.

Öyleyse kutsallık hem Tanrı'nın ev halkına dahil edilmemiz, hem de buna layık bir şekilde yaşamamızla ilişkilidir. Yani kutsallık lütfu *iyi işler (Tanrı'nın hoşnut olduğu işler)* ile ilgilenir. Kutsallık lütfu *Tanrı'nın yüceliği ve övgüsü için çalışırken, insanın iyiliğini de gözetir.*

Matta 5:16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!"

Mesih açıkça doğruluk işleriyle meşgul olan kutsalların parlayan ışığından söz etmiştir (Meseller 4:18). Doğruluk işlerinde yürüyerek

dünyadaki karanlığa Mesihsel bir aydınlanış getirebiliriz (İşaya 60:1-3, Efesliler 5:8 krş. Efesliler 5:9). Benzer şekilde Mesih'in Tanrı Sözü'nü vaaz etmek, hastalara, ezilmişlere, toplum dışına itilmişlere ilgi göstermek (Matta 9:11, Luka 7:39), açları doyurmak, körlerin gözünü açmak gibi merhamet işlerine (Matta 9:13; 11:19) bakınca dünyadan yanlış davranışların ve alışkanların (işlerin) çıkarılması ve yerine doğru (göksel) örneğin yerleştirilmesi gibi bir yaşam ve tanıklık yolumuz olduğunu görebiliriz (Romalılar 13:10-14, I.Petrus 2:9 krş. Matta 6:1-6):

Efesliler 2:10 Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.²

Ancak Mesih'in bıraktığı örneğe göre yürümek bu dünyada her zaman memnuniyetle karşılanmayabilir. Bu yüzden Mesih "*Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek*" diye söylemiştir (Matta 24:9, Yuhanna 15:20-21). Ancak bu sıkıntılar sebebiyle *bazen kaçarak yer değiştirmek gerekse de, bunlar Müjde hizmetinin ve Mesih tanıklığının başka yerlerde duyulmasına sebep olacaktır* (Matta 10:22-23). Kutsallık lütfu da sadece *iyi günlerde (ya da kendimizi iyi hissettiğimiz zamanlarda)* 'Mesih gibi olmaya çalışmak' ile ilişkili değildir. Kutsallık lütfu bizlere sıkıntılı ve zorlu zamanlarda da Tanrı'ya ve Kutsal Kitap'ın öğretisine bağlı kalalım; kilisenin birliği ve paklığı için gayretle çalışalım; her ayartı ve acıya imanla dayanalım diye verilmiştir. Tanrı'nın Müjde'de açıkladığı isteğine itaat etmek için Petrus sıkıntı ve baskı altında yaşayan kiliselere şunları söylemiştir:

I.Petrus 2:19 Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder.

---

² Luka 6:32 Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. 33 Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar.

20 Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'ya hoşnut edersiniz.

21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.

22 "O günah işlemedi, ağızından hileli söz çıkmadı."

23 Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı.

24 Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz.

25 Çünkü yolunu şaşırılmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

Böylece bize düşman olan kimselere için de bir Mesih olmamız gerekiyor –lütufkar yaşamak budur:

Matta 5:44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.

Romalılar 12:20 Ama, "Düşmanın acıkışsa doyur, Susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın."

Çünkü Tanrı bizi lütfu ile kurtardı –yani Tanrı bizde, bizim kurtuluşa layık bir şeyimiz olmadığını gördüğü halde bunu yaptı. Öyleyse bizler de bu lütfu dayanarak başkalarına da lütufkar olmalıyız. Böylece kutsallıkta ilerleyeceğiz.

Bu yüzden Mesih'teki yaşam dayanmak ve sabretmek yanında, iyilik ve bağlılık gibi erdemleri (Ruh'un meyvesini) de gerektirir. Böyle Mesihsel şeyleri edinmek, bunlarla birlikte yürümeye çalışmak da kutsallık serüvenimizdir. Bir başka açıdan söylemek gerekirse kutsallık lütfu da bize bütün bu sıkıntı, keder, baskı ve düşmanlıklar karşısında Mesih'teki iyi erdemlerden sapmadan yürüyelim diye verilmiştir.

Böylece konumuz düşmanlar ve baskılar olunca lütuf edildiğimiz için; yani bağışlanmış kimseler olduğumuz için bağışlayarak yaşadıkça, kutsallıkta (Mesih'teki erdemlerde) ilerler ve güçleniriz.

Ve konumuz düşmanlar, bizden nefret edenler, baskılar ve sıkıntılar olunca, kutsallıkta ilerlemek aynı zamanda alçakgönüllülük ile birlikte yürümeyle gerçekleşir. Çünkü siz Tanrı'nın insan için olan iyi amacına göre yaşadığınızda, Tanrı'nın Mesih'te hazırladığı iyi işlerin yolunda yürüdüğünüzde *“günah işlemeyen, ağızından hileli söz çıkmadan, sövgüyle karşılık vermeden, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmeden, davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bırakarak”* devam etmeniz gerekmektedir.

Doğruluğunuz, dürüstlüğünüz, merhametiniz, iyi işleriniz düşmanca tutumlarla karşılanabilir. Bu yüzden yumuşak huyluluk bir Mesih karakteri olarak sizde biçimlenmesi gerekiyor. Kutsallıkta bu şekilde ilerleyeceksiniz. Yardımınız Rab'dir, kalkanınız O'dur.